

Ang Basahon ni Daniel — Numero Singkwenta’y Kwatro

Pagpadayag sa Katapusang mga Adlaw: Ang Pagpangita ni Daniel sa Pagsabot

Jeff Pippenger
2024-01-18

Gitapos nato ang usa ka bag-o nga artikulo pinaagi sa usa ka pahayag gikan sa Prophets and Kings, diin gipaila ni Sister White nga si Daniel nangita sa “pagsabot sa kalabutan sa pagkadeستیيرو sulod sa kapitoan ka tuig, sumala sa gitagna pinaagi kang Jeremias, ngadto sa duha ka libo ug tulo ka gatos ka tuig nga iyang nadungog diha sa panan-awon nga gipahayag sa langitnong dumuduaw nga kinahanglan molabay sa dili pa ang paghinlo sa balaang puloy-anan sa Dios.”

“Pinaagi sa laing panan-awon, dugang nga kahayag ang gihatag mahitungod sa mga panghitabo sa umalabot; ug sa pagkatapos niini nga panan-awon si Daniel nakadungog ‘sa usa ka balaan nga nagsulti, ug ang laing balaan miingon niadtong balaana nga nagsulti, Hangtud anus-a man ang panan-awon?’ Daniel 8:13. Ang tubag nga gihatag, ‘Ngadto sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga adlaw; unya pagahinloan ang balaang puloy-anan’ (bersikulo 14), nakapuno kaniya sa kalibog. Sa kinasingkasing siya nangita sa kahulogan sa panan-awon. Dili niya masabtan ang kalabutan sa pagkabinihag sulod sa kapitoan ka tuig, sumala sa gitagna pinaagi kang Jeremias, ngadto sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig nga iyang nadungog diha sa panan-awon nga gimantala sa langitnong sinugo nga moagi una pa sa paghinlo sa balaang puloy-anan sa Dios. Ang manulonda nga si Gabriel mihatag kaniya ug usa ka bahinang paghubad; apan sa dihang nadungog sa propeta ang mga pulong, ‘Ang panan-awon ... alang sa daghang mga adlaw,’ siya nangaluya ug nahulog. ‘Ako si Daniel naluya,’ iyang gitala mahitungod sa iyang kasinatian, ‘ug nagsakit sulod sa pipila ka mga adlaw; sa ulahi mitindog ako, ug gibuhat ang bulohaton sa hari; ug nahibulong ako sa panan-awon, apan walay nakasabut niini.’ Bersikulo 26, 27.” Prophets and Kings, 553, 554.

Ang mga Millerite wala gayod nakaabot sa hingpit nga pagsabot sa patukoranan nga mensahe nga ilang gimantala. Sa pag-abot sa panahon nga ang Leon sa banay ni Juda nangita sa paghatag ug dugang nga kasayoran mahitungod sa “pito ka panahon,” sila misulod ngadto sa kasinatian sa Laodicea, ug pito ka tuig sa ulahi ilang gisalikway sa hingpit ang kahayag sa “pito ka panahon.” Wala nila makita ang bug-os nga kalambigitan sa kapitoan ka tuig ug sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, nga si Daniel sa kinasingkasing nangita sa pagsabot. Si Daniel nagrepresentar sa katawohan sa Dios sa kataposang mga adlaw.

Ang pagtagamtam sa yuta sa iyang mga igpapakahulay maoy bahin sa tugon nga gihatag sa karaang Israel nga naglakip sa kahayag sa pagpahulay sa yuta matag ikapitong tuig. Kana nga tugon naglakip sa siklo sa pito ka tuig nga gisubli sa pito ka higayon. Naglakip usab kini sa pagbuhi ug pagpahiuli sa kabtangan ug sa mga ulipon sa pagtapos sa pito ka siklo sa pito ka tuig (kap-atan ug siyam ka tuig) sa panahon sa pagsaulog nga nailhan ingon nga jubilee. Ang mga Judio misupak

niadtong mga prinsipyo sa tugon, ug ang 2 Cronicas nag-ila nga ang kapitoan ka tuig sa pagkabinihag, nga gihisgutan ni Jeremias nga propeta, nagrepresentar sa miaging upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig sa pagrebelde. Sulod sa upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig, kon ang karaang Israel mituman sa mga sugo sulod sa tugon sumala sa gipahayag sa Levitico 25, aduna unta'y kinatibuk-ang kapitoan nianang mga tuiga diin ang yuta nagpahulay. Ang usa ka biblikanhong tuig maoy tulo ka gatus ug kan-uman ka adlaw, ug ang tulo ka gatus ug kan-uman ka adlaw nga gipadaghan sa pito ("seven times") moabot sa duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka adlaw.

Ang kapitoan ka tuig hingpit nga nalambigit sa pagpahulay sa yuta, nga hingpit usab nga nalambigit sa "pito ka panahon." Si Daniel nangita sa "pagsabut sa kalabutan" sa "pagkabinihag sulod sa kapitoan ka tuig," "ngadto sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig" "sa dili pa ang paghinlo sa santuwaryo sa Dios." Busa nangita siya sa pagsabut sa kalabutan sa panan-awon nga "chazon" ug sa panan-awon nga "mareh." Imposible nga masabtan kana nga kalabutan gawas kon ilhon ang pagpahulay sa yuta diha sa Levitico baynte-singko ug baynte-sais uban sa pagkabinihag sa kapitoan ka tuig nga gisulti ni Jeremias. Kon dili ka motuo nga ang "pito ka panahon" nagrepresentar ug usa ka matagnaong yugto nga duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka tuig, imong kuhaon ang imong kaugalingon gikan sa pagkahimong usa niadtong girepresentahan ni Daniel sa kaulahiang mga adlaw. Ang mga Millerita mituo nga ang "pito ka panahon" usa ka tagna sa panahon, apan ang Adventismo wala na motuo niini.

Si Daniel, ingon man ang tanang mga propeta, naghulagway sa katawhan sa Dios sa katapusan sa kalibotan, ug ang mga komentaryo ni Sister White mahitungod sa iyang tinguha sa pagsabot sa kalambigitan tali sa kapitoan ka tuig (ang "pito ka panahon") ug sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, nagrepresentar sa tinguha nga angay mapanag-iya sa katawhan sa Dios sa katapusang mga adlaw. Sumala sa gipahayag na sa nangaging mga artikulo, walay mga kamatuoran nga girepresentar sa mga tsart sa 1843 ug 1850 nga dili tuwirang gisuportahan (sa makadaghan) diha sa mga sinulat ni Sister White.

Ang mga mutya ni Miller modan-ag sa napulo ka pilo nga labi pa sa Tunga-tungang Singgit sa kataposang mga adlaw, ug sa pagbuhat niana, ang mga mutya nagrepresentar sa kataposang pagsulay alang sa mga ulay sa Adventismo. Kining mga mutya mao ang mga sukaranang kamatuoran nga girepresentahan diha sa mga papan ni Habakkuk, ug ang mga mutya sulod sa kahon nga gibutang ibabaw sa usa ka lamesa sa taliwala sa lawak ni Miller. Ang sukaranang pagsulay mao ang kataposang pagsulay, apan ingon man usab niini, mao ang awtoridad sa Espiritu sa Propesiya. Ang pagsalikway sa mga sukaranang kamatuoran, nga gitipo ingon nga mga mutya sa damgo ni Miller, mao ang pagdungan usab sa pagsalikway sa Espiritu sa Propesiya.

"Ang pinakakinahulihang limbong ni Satanas mao ang paghimo nga walay gahum ang pagpamatuod sa Espiritu sa Dios. 'Diin walay panan-awon, ang katawohan mangahanaw' (Proverbs 29:18). Si Satanas molihok uban sa malalangong katuso, sa nagkalainlaing mga paagi ug pinaagi sa nagkalainlaing mga himan, aron pagauyogon ang pagsalig sa salin nga katawohan sa Dios diha sa tinuod nga pagpamatuod. Magpaila siya ug mini nga mga panan-awon aron sa pagpahisalaag, ug isagol niya ang bakak uban sa tinuod, ug sa ingon pagapasuk-an ang mga tawo aron ilang isipon nga ang tanang butang nga nagadala sa ngalan sa

mga panan-awon usa ka matang sa panatismo; apan ang matinud-anong mga kalag, pinaagi sa pagtandi sa bakak ug sa tinuod, mahimong makahimo sa pag-ila sa kalainan tali kanila.”
Selected Messages, volume 2, 78.

Karon among gitagad ang pag-uswag sa kahibalo nga nahitabo sa kasaysayan sa mga Millerite sukad sa 1798 hangtod sa 1844, apan atong giila nga bisan pa man nga husto ang mga Millerite sa ilang mga propetikong paggamit, sila may mga limitasyon tungod sa kasaysayan diin sila gipatindog. Karon atua kita sa kataposang mga adlaw, ug sa kataposang kaliwatan (ang ikaupat) sa Adventismo. Niining yugto sa panahon, ang Adventismo nahugpong pag-ayo sa mga tradisyon ug mga nabatasan (mga peke nga alahas) sa ingon nga wala na kini masayod unsa ang mga pundasyonal nga kamatuoran. Ang dili pagkahibalo kon unsa kadtong mga kamatuorana nakapugong sa Adventismo sa pagsabot sa kahulogan niadtong mga kamatuorana, ug naghimo nga walay kahulogan ang balik-balik nga mga sugo sa pagpanalipod ug pagpreserbar niadtong mga kamatuorana.

Sa dili pa kita mopadayon sa dugang pa ngadto sa paghubad ni Gabriel sa panan-awon sa Suba sa Ulai, atong hisgutan ang pipila ka may kalabutan nga mga punto nga nahisumpay sa mga pundasyonal nga kamatuoran ug sa awtoridad sa Espiritu sa Tagna. Ang mga moderno nga teologo nangatarongan nga ang mosunod nga pahayag nagpakita nga ang labing hataas nga tagna sa panahon diha sa Biblia mao ang duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga tuig.

“Ang kasinatian sa mga tinun-an nga nagwali sa ‘maayong balita sa gingharian’ sa unang pag-anhi ni Cristo, may katumbas niini diha sa kasinatian niadtong nagpahibalo sa mensahe sa Iyang ikaduhang pag-anhi. Maingon nga ang mga tinun-an milakaw nga nagwali, ‘Natuman na ang panahon, ug ang gingharian sa Dios haduol na,’ mao man usab si Miller ug ang iyang mga kauban nagpahibalo nga ang labing taas ug katapusang matagnaong yugto sa panahon nga gipadayag sa Biblia hapit na matapos, nga ang paghukom haduol na, ug nga ang walay kataposang gingharian pagapasudlon na. Ang pagwali sa mga tinun-an mahitungod sa panahon gibase sa kapitoan ka semana sa Daniel 9. Ang mensahe nga gihatag ni Miller ug sa iyang mga kauban nagpahibalo sa pagtapos sa 2300 ka adlaw sa Daniel 8:14, diin kabahin niini ang kapitoan ka semana. Ang pagwali sa matag usa gibase sa katumanan sa lahi nga bahin sa maong usa ra ka dakong matagnaong yugto sa panahon.”

“Sama sa unang mga tinun-an, si William Miller ug ang iyang mga kauban wala gayud sa hingpit makasabut sa tinuod nga kahulogan sa mensahe nga ilang gidala. Ang mga sayop nga dugay nang napahimutang sulod sa iglesia nakapugong kanila sa pag-abot ngadto sa husto nga paghubad sa usa ka mahinungdanong punto sa tagna. Busa, bisan tuod ilang gimantala ang mensahe nga gitugyan sa Dios kanila aron ikahatag ngadto sa kalibotan, apan tungod sa sayop nga pagsabut sa kahulogan niini sila nakaantus ug kapakyasan.” *The Great Controversy*, 351.

Ang teksto nagaingon nga, “Si Miller ug ang iyang mga kauban nagmantala nga ang kinatas-an ug kataposang panahon sa tagna nga gipadayag sa Biblia hapit na matapos,” ug ang mga teologo nagaangkon nga ang kinatas-an ug kataposang panahon sa tagna mao ang duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig. Dugang pa nilang giangkon nga mao kini ang giila ni Sister White diha sa maong teksto, kay, sumala sa ilang pag-angkon, direkta niyang gitumong ang yugto sa duha ka libo ug

tulo ka gatus ka tuig. Buta sila sa bisan unsang kalabutan tali sa kapitoan ka tuig ug sa yugto sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig. Buta sila sa kahayag nga gipaningkamotan ni Daniel nga masabtan.

Si Ellen White usa ka Millerite, ug nasayod siya sa mga mensahe nga gibutang sa 1843 pioneer chart, ug sa 1850 pioneer chart nga gipatik ni F. D. Nichols. Ang 1850 chart, nga gihimo ni Nichols, giandam sa balay ni Nichols sa maong panahon gayud nga si James ug Ellen White nagpuyo uban kang Nichols. Ang labing taas nga tagnaong yugto sa Biblia, nga girepresentar sa maong duha ka chart, dili ang duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, kondili ang “pito ka panahon,” sa Levitico 26.

Ang pag-angkon nga ang nag-unang pahayag usa ka dinasig nga pag-ila sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig ingon nga labing hataas ug katapusang propetikong yugto sa panahon mao ang paghimo nga ang mga sinulat ni Sister White magkasumpaki sa ilang kaugalingon. Kon siya nagtuo sa giangkong sa mga teologo mahitungod niining pahayag, nan unsa man ang buot ipasabot sa dihang iyang gisuportahan ang mga tsart nga nagpalig-on sa “seven times?”

“Nakita ko nga ang tsart sa 1843 gimandoan pinaagi sa kamot sa Ginoo, ug nga kini dili angay usbon; nga ang mga numero ingon sa Iyang gusto nga mamahimo sila; nga ang Iyang kamot atua ibabaw niini ug nagtago sa usa ka sayop diha sa pipila sa mga numero, aron walay usa nga makakita niini, hangtod nga kuhaon ang Iyang kamot.” Early Writings, 74.

Ang mga nagatinguha sa pagmintinar sa ilang mga tradisyon ug mga sugilanon mahimong mangatarongan nga sa tsart sa 1843, gitabonan sa Ginoo ang sayop sa “pito ka mga panahon” pinaagi sa Iyang kamot, hangtod nga Iyang gikuha ang Iyang kamot sa ulahing panahon. Ang suliran nianang pasikaran mao nga si Sister White nagtimaan kon kanus-a gikuha sa Ginoo ang Iyang kamot gikan sa mga numero; ang Iyang kamot gikuha sa wala pa ang Oktubre 22, 1844, diha-diha pagkahuman sa unang kasagmuyo. Sa iyang pagpamatuod mahitungod nianang hitabo, iyang gitumbok ang sayop nga gitul-id, ug tin-aw nga ang sayop dili ang “pito ka mga panahon.”

“Kadtong mga matinumanon, nangaluya sa paglaum, nga wala makasabut nganong ang ilang Ginoo wala moanhi, wala pasagdi sa kangitngit. Sa makausa pa sila gimandoan ngadto sa ilang mga Biblia aron sa pagsusi sa mga kapanahonan sa tagna. Ang kamot sa Ginoo gikuha gikan sa mga numero, ug ang sayop gipatin-aw. Ilang nakita nga ang mga kapanahonan sa tagna miabot ngadto sa 1844, ug nga ang mao rang ebidensiya nga ilang gipadayag aron sa pagpakita nga ang mga kapanahonan sa tagna natapos sa 1843, nagpamatuod nga kini magatapos sa 1844.” Early Writings, 237.

Sa dihang ang kamot sa Ginoo “gikuha gikan sa mga hulagway, ug ang kasaypanan gipatin-aw,” unya ilang giila “nga ang mao rang ebidensiya nga ilang gipresentar aron ipakita nga ang mga panahong matagnaon natapos sa 1843, maoy nagpamatuod nga kini matapos sa 1844.” Ang mga panahong matagnaon nga unang gituohan nga matapos sa 1843, gilarawan diha sa tsart sa 1843, nga mao ang tsart nga gigamit sa matag usa sa tulo ka gatus ka mga magwawali nga Millerite. Ang mga panahong matagnaon nga gilarawan sa maong tsart nga natapos sa 1843, mao ang duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig sa Daniel kapitulo otso, bersikulo katorse, ang duha ka libo ug lima ka

gatus ug kaluhaan ka tuig sa Levitico beynte-sais ug ang usa ka libo ug tulo ka gatus ug traynta'y singko ka tuig sa Daniel dose. Human sa unang kapakyasan, gikuha sa Ginoo ang iyang kamot gikan sa kasaypanan ug ang mga Millerite unya nakaila nga ang mao rang ebidensiya nga nagtimaan sa pagtapos sa mga panahong matagnaon sa 1843, sa pagkatinuod nagpamatuod nga kadtong mga panahona natapos sa 1844.

Ang tsart sa 1850 gihimo niadtong 1850, ug gibaligya pagsugod sa Enero sa 1851. Gitala ni Ellen White nga ang maong tsart usa usab ka katumanan sa Habakkuk, maingon man sa iyang gitala mahitungod sa tsart sa 1843. Ang maong tsart nagrepresentar usab sa labing hataas nga propetikong yugto ingon nga ang “pito ka panahon” sa Leviticus 26.

“Nakita ko nga ang Dios atua sa pagmantala sa tsart pinaagi kang Igsoong Nichols. Nakita ko nga diha sa Biblia adunay usa ka tagna mahitungod niini nga tsart, ug kon kining tsarta gitagana alang sa katawohan sa Dios, kon kini igo alang sa usa, igo usab kini alang sa lain; ug kon ang usa nanginahanglan ug bag-ong tsart nga gipintalan sa mas daku nga sukod, silang tanan nanginahanglan usab niana sa samang kadak-on.” Manuscript Releases, tomo 13, 359.

Ang pag-angkon nga husto ang paghisgot ni Sister White sa kamatuoran nga ang mga Millerite “nagmantala nga ang labing hataas ug katapusang panagnaong yugto sa panahon nga gipakita sa Biblia hapit na matapos,” husto gayod, kay mao man kini ang ilang gibuhat. Ang pag-angkon nga ang “labing hataas” nga “panagnaong yugto sa panahon” mao ang duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig nagapaatubang sa pagpamatuod ni Sister White batok sa iyang kaugalingon, ug batok sa kasaysayanon nga talaan. Ang pagtuo nianang sugilanon mao ang pagtuo sa bakak, ug sa ulahing mga adlaw kadtong mopili sa pagtuo sa bakak nagabuhat niana tungod kay wala sila mahigugma sa kamatuoran.

Si Jesus wala sa milagrosong paagi nag-inokular sa Iyang kaugalingon pinaagi sa usa ka matang sa balaanong anastesya aron makaagi sa pag-antos sa krus. Si Jesus nag-antus uban sa balaanong pag-antos, nga labaw pa sa maantus sa bisan kinsa sa Iyang mga binuhat. Apan ang katawhan gibuhat sumala sa Iyang dagway, ug ang inspirasyon nagpaila nga ang katawhan kinahanglan modaug ingon nga Siya midaug. Ang nagtugot kang Cristo sa paglahutay sa pag-antos sa krus mao ang usa ka kinaiyang Iyang gipanag-iya, nga anaa usab sa katawhan.

Nagatutok kang Jesus, ang Mag-uugmad ug Magtutuman sa atong pagtoo; nga tungod sa kalipay nga gibutang sa iyang atubangan, giantos niya ang krus, gitamay ang kaulaw, ug milingkod sa too sa trono sa Dios. Hebreohanon 12:1.

Si Jesus miantus sa mga pag-antos sa krus, tungod kay aduna siyay tumong nga gibutang sa iyang atubangan, ug kita gibuhat sumala sa iyang dagway, ug busa, mga binuhat kita nga ginamugna sa mga tumong. Kabahin kini sa atong laraw. Kon kita gidala sa pagtuo nga dili mahinungdanon ang pagsabot sa mga patukoranan sa Adventismo, wala kitay panukmod sa pagbuhat nianang maong butanga. Ang bugtong langitnong panukmod nga mapukaw sa Balaang Espiritu aron mabuntog kadtong kahimtang sa Laodicea mao ang gugma sa kamatuoran. Ang gugma sa kamatuoran pagasulayan pinaagi sa pagkaanaa sa mga sayon nga mga nabatasan ug mga tradisyon nga gituyo aron sa pagpakalma sa atong nagkatol nga mga dalunggan. Kon, diha sa atong kaharuhay nga

Laodiceanon, wala kitay tinguha sa pagsabot sa kamatuoran alang sa atong kaugalingon, mangawala kita. Mao kini ang kahimtang sa Adventismo karon.

Si Daniel maoy usa ka ehemplo sa katawhan sa Dios sa kataposang mga adlaw nga nangita pinaagi sa pulong sa profesiya aron masabtan ang kalambigitan tali sa kapitoan ka tuig nga pagkabinihag ug sa profesiya sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig. Ang pag-ila sa profesiya sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig ingon nga labing hataas ug kataposang kapanahonan sa profesiya mao ang pagsalikway sa mga patukoranan nga kamatuoran sa Adventismo, ug sa samang higayon pagsalikway sa awtoridad sa Espiritu sa Profesiya. Ang pag-angkon nga sa dihang gipresentar sa mga Millerita ang labing hataas ug kataposang kapanahonan sa profesiya, kini mao ang duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, mao ang pagsalikway sa talaang kasaysayan.

“Wala kitay kahadlokan bahin sa kaugmaon, gawas kon atong makalimtan ang paagi nga giya sa Ginoo kanato, ug ang Iyang pagtulon-an sa atong nangaging kasaysayan.” *Life Sketches*, 196.

Si Gabriel mianhi aron sa paghatag kang Daniel ug pagsabot sa duha ka panan-awon, ang “mareh” ug ang “chazon,” ug iyang gisugo si Daniel nga sa hunahuna ibulag ang duha ka panan-awon, bisan tuod dayag nga adunay sila’y propetikong kalabotan. Ang panan-awon naglakip sa mga gingharian sa propesiya sa Biblia diha sa kapitulo pito ug walo, nga usa ka pag-usab ug pagpalapad niadtong mao rang mga gingharian diha sa kapitulo dos. Ang kasayoran naglakip sa langitnong panaghisgot nga naghulagway sa usa ka panan-awon ingon nga pagyatak sa balaang puloy-anan sa Dios ug sa Iyang katawhan, ug sa laing panan-awon mahitungod sa buluhaton sa pagpahiuli sa katawhan ug sa balaang puloy-anan.

Samtang gipresentar ni Gabriel ang paghubad, nga sa katapusan nahimong kinauyokan sa mensahe nga gimantala sa mga Millerita, may usa ka relasyon nga naglungtad tali sa duha ka mga panan-awon, nga angayng timan-an niadtong nagatuman sa sugo sa paghimo ug hunahunaong pagbulag sa paghubad. Usa sa mga kalainan gilarawan pinaagi sa duha ka mga pulong nga parehong gihubad nga “tinudlo.”

Kapito ka semana ang gitakda ibabaw sa imong katawhan ug ibabaw sa imong balaang siyudad, aron tapuson ang kalapasan, ug aron pahunongon ang mga sala, ug aron maghimo ug pagpasig-uli alang sa kasal-anan, ug aron ipasulod ang walay kataposang pagkamatarong, ug aron timrihan ang panan-awon ug ang panagna, ug aron dihogan ang Labing Balaan. Busa hibalo ug sabta, nga sukad sa paggula sa sugo sa pagpahiuli ug sa pagtukod pag-usab sa Jerusalem hangtod sa Mesiyas nga Prinsipe may pito ka semana, ug kan-uman ug duha ka semana: ang dalan pagatukoron pag-usab, ug ang kuta, bisan sa malisod nga mga panahon. Ug tapus sa kan-uman ug duha ka semana ang Mesiyas pagapatyon, apan dili alang sa iyang kaugalingon: ug ang katawhan sa prinsipeng nga umalabut magalaglag sa siyudad ug sa balaang puloy-anan; ug ang katapusan niini mauban sa usa ka baha, ug hangtod sa katapusan sa gubat ang mga kalaglagan gitakda. Ug iyang palig-onon ang tugon uban sa daghan sulod sa usa ka semana: ug sa taliwala sa semana iyang pahunongon ang halad ug ang oblation, ug tungod sa pagkatag sa mga dulumtanan iyang himoon kini nga biniyaan, bisan hangtod sa pagkatuman sa tanan, ug kadtong gitakda igaula ibabaw sa gibiniyaan. Daniel 9:24–27.

Ang kapitoan ka semana (upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig) gitakda ibabaw sa katawohan ug sa balaang siyudad. Ang pulong nga gihubad nga “gitakda” nagkahulogan ug “giputol,” ug ang maong pulong nagtimaan sa usa ka yugto o panahon sa pagsulay alang sa mga Judio ug sa Jerusalem. Kini usab nagrepresentar sa panahon sa pagsukol nga miresulta sa pagkalaglag sa Jerusalem ug sa pagkabihag sulod sa kapitoan ka tuig. Ang upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig dayon “gitakda,” nga nagsugod sa ikatulong sugo. Ang unang upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig sa pagsukol maoy hinungdan sa tulo ka mga pag-atake ni Nabucodonosor, sa katapusang pagkalaglag sa Jerusalem, ug sa pagkatibulaag ug pagkabihag sulod sa kapitoan ka tuig sa literal nga Israel diha sa literal nga Babilonia.

Ang unang sugo nagtimaan sa katapusan sa pagkabinihag ug sa sinugdanan sa buluhaton sa pagtukod pag-usab sa Jerusalem. Ang ikatulong sugo nagtimaan sa sinugdanan sa duruha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig. Ang pag-abot sa unang manulunda nagtimaan sa katapusan sa pagkabinihag sa espirituwal nga Israel diha sa espirituwal nga Babilonya sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig, ug nagtimaan kini sa sinugdanan sa usa ka yugto nga kap-atan ug unom ka tuig, sa dihang gigamit ni Cristo ang mga Millerita aron mogula gikan sa pagkabinihag ug magpatindog ug espirituwal nga templo.

Ang pulong nga gihubad sa makaduha ingon nga “gikatakda” sa mga bersikulo baynte-sais ug baynte-siyete mao ang “charats,” ug kini nagpasabot og “pagpasamad” ug “usa ka sugo.” Sa espiritu sa panagna, “gisugo” nga ang kapapahan makadawat og makamatay nga “samad” sa katapusan sa nahaunang kasuko. Mao usab kini nga pulong nga gigamit ni Daniel sa kapitulo onse, bersikulo traynta-sais.

Ug ang hari magabuhat sumala sa iyang kabubut-on; ug iyang bayawon ang iyang kaugalingon, ug padakuon ang iyang kaugalingon labaw sa matag dios, ug mosulti ug kahibulongang mga butang batok sa Dios sa mga dios, ug molampos hangtod nga ang kapungot matuman; kay kadtong gitino pagabuhaton gayod. Daniel 11:36.

Sa bersikulo traynta’y-sais, ang “hari” mao ang pagkapapado. Ang pagkapapado magamalampuson hangtod sa 1798, sa dihang nadawat niini ang iyang samad nga makamatay. Unya ang nahaunang “kapungot” “matuman,” kay kana nga “kapungot” “gitino” (gisugo) na nga “pagabuhaton.” Sa katapusan sa nahaunang kapungot batok sa amihaanang gingharian sa Israel, nga nagsugod sa 723 BC ug natapos sa 1798, ang pagkapapado nakadawat ug “samad nga makamatay.” Ang pulong nga “gitino” nagkahulogan ug “samad.”

Ug nakita ko ang usa sa iyang mga ulo nga daw gisamaran hangtod sa kamatayon; ug ang iyang samad nga makamatay naayo: ug ang tibook kalibutan nahibulong sa pagsunod sa mananap. Pinadayag 13:3.

Ang balangkas sa tagna sa mga Millerita gipasukad sa duha ka makalilisang nga gahom sa pagano nga relihiyon nga gisundan sa kapapahan. Ilang nasabtan nga kining duha ka mga gahom mao ang magayatak sa balaang puloy-anan ug sa panon, sumala sa gihulagway sa panan-awon nga “chazon” sa Daniel kapitulo 8, bersikulo 13.

Unya nadungog ko ang usa ka balaan nga nagsulti, ug may laing balaan nga miingon niadtong maong balaan nga nagsulti, Hangtod anus-a pa man ang panan-awon mahitungod sa adlaw-adlaw nga halad-inihaw, ug sa kalapasan sa pagkabiniyaan, aron ang balaang puloy-anan ug ang panon itugyan sa pagatamakan? Daniel 8:13.

Ang naglaglag nga gahum sa kapapahan pagatamakan ang balaang puloy-anan ug ang panon sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig.

Apan ang sawang nga atua sa gawas sa templo pasagdi, ug ayaw na pagsukda; kay kini gihatag ngadto sa mga Hentil: ug ang balaang siyudad ilang pagatamakan sulod sa kap-atan ug duha ka bulan. Ug hatagan Ko ug gahum ang Akong duha ka mga saksi, ug sila managtagna sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw, nga nanagsul-ob ug sako. Pinadayag 11:2, 3.

Sa kataposan sa unang kasuko niadtong 1798, ang tagna nagtakda na sa “pagsamad” sa pagkapapa. Diha sa Daniel 9, kana nga pagtakda gihulagway sa kataposang duha ka mga bersikulo, ug ang pulong nga duha ka higayon gihubad nga “gitakda” sa maong mga bersikulo may kalabutan sa panan-awon nga “chazon,” samtang ang pulong nga gihubad nga “gitakda” sa bersikulo 24 lahi nga Hebreohanong pulong ug may kalabutan sa panan-awon nga “march.” Si Daniel, nga nagrepresentar sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw, nangita sa pagsabot sa kalambigitan niadtong duha ka mga panan-awon, nga gisultihan siya ni Gabriel nga ilang ilain sa hunahuna.

Padayon namong hisgutan kining hilisgutan sa sunod nga artikulo.

“Ang Dios wala magahatag kanato ug bag-ong mensahe. Kinahanglan natong iwali ang mensahe nga sa 1843 ug 1844 maoy nagpagula kanato gikan sa ubang mga iglesia.” Review and Herald, Enero 19, 1905.